

Частіше випадки сибірки реєстрували серед великої рогатої худоби: 51 неблагополучний пункт із 57 захворілими тваринами. В 4 випадках джерелом збудника інфекції була ДРХ (4 захворілі кози) та в 3 н / п свині були носіями цієї інфекції (4 захворілі тварини приватної власності).

Провівши аналіз ми з'ясували, що майже в кожному населеному пункті є місця, де трупи піддавали захороненню примітивним способом. Враховуючи біологічні особливості збудника сибірки – скотомогильники ще й досі несуть потенційну небезпеку і можуть сприяти виникненню спалахів захворювання, особливо якщо місця захоронення розкопують або знаходяться в зоні затоплення. Адже діагноз на сибірку почали підтверджувати лише з 1950 р., тому й збережені записи в Журналі для запису епізоотичного стану району з того часу.

За результатами епізоотологічного моніторингу встановлено, що на території Шполянського району реєстрували лише спорадичні випадки сибірки. За правильної організації й завчасно проведених спеціалістами державної та відомчої ветеринарної служби щорічних планових протиепізоотичних заходів, на цій території з 2000 року не зафіксовано жодного випадку сибірки.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Croicu AM. An Optimal Control Model to Reduce and Eradicate Anthrax Disease in Herbivorous Animals. Bull Math Biol. 2019 Jan; 81(1). P. 235–255. DOI:10.1007/s11538-018-0525-0. Epub 2018 Oct 24. PMID: 30357598
2. Трач Ю.В. Сибірка – небезпека в усі часи. Ветеринарна медицина України. 2010. № 11. С. 12–13.
3. Рублено І.О. Сибірка тварин (діагностика та специфічна профілактика): автореф. дис. на здоб. наук. ступеня доктора ветеринарних наук: спеціальність 16.00.03 «Ветеринарна мікробіологія, епізоотологія, інфекційні хвороби та імунологія». Суми, 2019. 32 с.
4. Гудзь Н. В. Безпечність старих сибіркових захоронень в Україні. Вет. біотехнологія: Бюл. НААН. Ін-т вет. медицини. К.: 2013. Вип. 23. С. 71–73.
5. Завірюха Г.А., Яненко У.М., Завірюха А.І. Попередження виникнення епізоотії щодо сибірки в неконтрольованих зонах ризику із застосуванням екзотоксинів патогенних мікроорганізмів. Науковий вісник НУБіП України. Київ, 2015. Вип. 227. С. 87–94.

УДК: 619:616.988:636.7

ПАВЛЮК І.В., магістрантка

Науковий керівник – **ДОВГАЛЬ О.В.**, канд.вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

tezy.vet@btsau.edu.ua

ЕПІЗОТИЧНА СИТУАЦІЯ ЩОДО КАЛІЦИВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ КІШОК В М. КОЗЕЛЕЦЬ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Вивчено епізоотична ситуація щодо каліцивірусної інфекції в центральному та прилеглих районах м. Козелець. Проаналізовано вікову залежність та чутливість до захворювання в залежності від порід кішок, впроваджено у роботу лікарів найефективнішої та найдоступнішої схеми лікування.

Ключові слова: каліцивіроз кішок, епізоотична ситуація, клінічні ознаки, профілактичні щеплення.

За період останніх років на території нашої держави все частіше піднімається питання поширення ряду інфекційних захворювань котятих, зокрема розповсюдженою є каліцивірусна інфекція. Все це відбувається з огляду на деякі причини: збільшується чисельність сприйнятливих до такого роду захворювань порід (коти персидської, сибірської, сіамської, тайської, бірманської, британської порід, а також сфінкси), створення все більшої кількості виставок міського та міжміського значення, не всі господарі дотримуються правильного графіку профілактичних щеплень.

Проведене дослідження здійснювалося на базі клініки ветеринарної медицини «PRO100Vet» м. Козелець Чернігівської області.

Під час вивчення ситуації щодо каліцивірусної інфекції котів у центральному та прилеглих мікрорайонах м. Козелець виявлено наявність широкого розповсюдження цієї хвороби.

Згідно зі статистичними даними бачимо, що у 2019 році було зареєстровано 65 випадків каліцивірусної інфекції котів, у 2020 році – 58, у 2021 році – 57.

Проаналізувавши отримані дані щодо каліцивірусної інфекції залежно від віку тварин (таблиця 3.1.) виявлено, що більшість захворілих котів відносилися до вікової групи 1 – 5 років – 84 випадки (46,7%), менш часто інфекція уражала вікову групу більше 8 років – 39 випадків (27,7%), а також кошенят віком до 6 місяців – 38 випадків (21,1%), дуже рідко захворілими були коти вікової групи у 6 – 12 місяців – 19 випадків (10,5%).

Відповідно до даних бачимо, що найчастіше захворілими є безпоріднікоти – 78 випадків (43,3%), менш часто хворіють такі породи, як персидські – 28 випадків (15,6%), сіамські – 21 випадок (11,7%), британські – 20 випадків (11,1%), донський сфінкс – 14 (7,8%), дуже рідко захворювання фіксували у котів таких порід, як ангорська – 12 випадків (6,7%), мейнкунтаросійська блакитна – по 4 випадки (2,2%), рекс – 1 випадок (0,7%). Безпорідні коти хворіють частіше через активний спосіб свого життя.

Відповідно до отриманих у ході дослідження даних, було виявлено, що тривалість інкубаційного періоду під час каліцивірусної інфекції у котів складала від 3 до 20 днів. Захворювання характеризувалося здебільшого гострим перебігом, в окремих випадках перебіг хвороби був підгострим або хронічним.

На початкових етапах тварина ставала пригніченою, чхала, апетит зменшувався, спостерігали серозні виділення з очей та носа. Підвищення температури тіла до показників у 39,5°C – 40,5°C. Після 2 – 3 днів з моменту як з очей на носа текли серозні виділення, фіксували розвиток стоматиту, слизова оболонка язика та піднебіння вкривалися ерозіями та виразками, а це ставало причиною анорексії. Разом з виразками з'являлася і значна саливація. Під час дослідження виявлено, що хвороба тривала у межах 1 – 2,5 тижнів.

Відомо, що розпочинати лікувальні дії варто якнайшвидше: максимум через 3 – 5 діб з моменту появи хвороби. Якщо розпочати лікування пізніше, то можна спостерігати розвиток вірусної пневмонії, задишки, у тварини спостерігається розвиток серцево-судинної недостатності, організм зневоднюється, може бути нашарування вторинної бактеріальної інфекції, а це спричиняє тяжкий перебіг інфекційного процесу, унаслідок якого можна наступити смерть тварини навіть за умови введення інтенсивної терапії.

Кошенята у віці від 1,5 до 6 місяців здебільшого потерпають від гострого перебігу захворювання, який є більш злоякісним у порівнянні зі старшими котами. А також у деяких випадках у кошенят віком від 1,5 до 3 місяців уражався головний мозок та мозочок, через які розвивалися конвульсії, а тварина помирала.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Максимов Н.А., Лебедько С.И. Инфекционные болезни собак и кошек. М. 2000. 128 с.
2. Чандлер Э.А., Гаскелл К.Дж., Гаскелл Р.М. Болезни кошек/ пер. с англ. М.: «Аквариум ЛТД», 2002. 696 с.
3. Bittle J.L., Rubic W.J. Immunization against feline calicivirus infection. Am. J. Vet. res. 2000. 37(3). P. 275–278.

УДК:619:616.5:636.2

ПЕРЕДЕРІЙ Б.С., магістрант

Науковий керівник – **ДОВГАЛЬ О.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

tezy.vet@btsau.edu.ua

ЕПІЗООТОЛОГІЯ. ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ ТРИХОФІТІЇ ТЕЛЯТ В ТОВ «СААН-АГРО» С. ГОРБОВЕ, КУЛІКІВСЬКОГО РАЙОНУ, ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Вивчено епізоотична ситуація по трихофітії великої рогатої худоби в господарстві, проведено аналіз заходів щодо оздоровлення господарства від трихофітії та впровадження у роботу господарства найефективнішої та найдоступнішої схеми лікування.

Ключові слова: трихофітія телят, епізоотичний процес, хворі тварини, лабораторна діагностика, профілактичні заходи.